

Milayat si Timeon ngadto sa sagbayan.

ANG PANALANGIN SA PAGKAPARI NI TIMEON

Ni Noelle Lambert Barrus
(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

Kini nga istorya nahitabo sa Kiribati.

Mikatkat si Timeon ngadto sa kahoy nga naa sa mibabaw niya. Dayon gitabikong niya ang iyang mga bitiis niini ug mipabitay patuwad.

“Nindot kaayo kining dapita!” Miingon si Natieta gikan sa ubos.

Si Timeon ug ang iyang mga higala nakakaplag og walay sulod nga payag sayo nianang semanaha. Nindot kini nga lugar nga kadulaan! Ang mga sagbayan nga nagkupot sa atop sakto kaayong kombitayan.

“Sigurado ko nga makalayt ko padulong sa atbang—sama sa usa ka unggoy,” miingon si Timeon. “Tagbuon ka nako sa tunga!” Miingon si Toani.

Gigamit ni Timeon ang iyang mga bukton sa paglabyog sa iyang lawas paabante. Dayon milayat siya ngadto sa sagbayan pinaagi sa iyang higala. Gikab-ot ang iyang mga kamot, andam nga mogunit.

Apan nadigyas ang iyang mga tudlo! Si Timeon nahulog sa salog.

“Agay!” Miingon si Timeon. Midagan ang iyang mga higala aron tabangan siya.

“Okey ra ka?” Nangutana si Natieta.

Misulay sa pagtindog si Timeon, pero nabati niya nga sakit kaayo ang iyang bukton.

“Dili ko sigurado kon makalihok pa ba ko,” miingon siya. Naningkamot siya nga dili mohilak, apan midagayday ang mga luha sa iyang mga aping.

“Gikasubo ko, Timeon,” miingon si Natieta. “Tabangan ka namo nga makapauli.”

Ang mga higala ni Timeon mitabang kaniya nga makatabok sa isla. Hapit na mosalop ang adlaw sa ilang pag-abot sa iyang panimalay.

“Unsay nahitabo?” Nangutana si Mama.

“Nagdula mi sa walay sulod nga payag,” miingon si Toani. “Nadigyas si Timeon gikan sa sagbayan nga iyang gikombitayan.”

Si Timeon dili gani makatuy-od sa iyang bukton. Grabe kaayo ang kasakit!

Nagpasalamat si Mama sa mga higala ni Timeon sa pagdala niya nga luwas sa balay. Gitabangan niya (Mama) siya nga makahigda sa banig ug gibutang ang humok nga mga unlan palibot kaniya.

Gisakitan gihapon si Timeon. Apan walay mga doktor sa duol nga makabisita kon gabii na. Unsa kaha kon magpadayon ang pagsakit niini sa tibuok gabii?

Si Timeon nakadungog og usa ka tingog gikan sa gawas sa balay nga nangayog katahoran. “Mauri!” Mga misyonaryo kadto.

“Maayo kay naa mo, mga elder” miingon si Mama. “Mahimo ba nga hatagan ninyo og panalangin sa pagkapari ang akong anak? Napiang ang iyang bukton ug sakit kaayo.”

“Siyempre.” Si Elder Aitu mipahiyom kang Timeon. “Gusto ka ba og panalangin sa pagkapari, Timeon?”

Nasayod si Timeon nga ang mga panalangin sa pagkapari makadapit sa gahom sa Dios aron tabangan ug ayohon ang mga tawo. Siya adunay hugot nga pagtuo nga ang Langitnong Amahan motabang kaniya. Mitando siya. “Oo, palihog.”

Ang mga misyonaryo mipatong sa ilang mga kamot sa ulo ni Timeon. Gilitok niya ang tibuok ngalan ug mipanalangin kaniya pinaagi sa gahom ni Jesukristo aron mobati nga mas maayo.

Sa wala madugay ang bukton ni Timeon wala na kaayo mosakit. Gibati niya nga kalma ug malinawon. Gani nakatulog pa siya.

Pagmata niya, buntag na. Sakit gihapon ang iyang bukton, apan dili na kaayo sama sa miagi.

“Kumusta imong pamati?” Nangutana si Mama. “Mas maayo na,” miingon siya. “Siguro ko nga ang gahom sa pagkapari tinuod.”

“Nalipay ko nga ang panalangin nakatabang nimo!” Gigakos ni Mama si Timeon, nag-amping nga dili matandong ang iyang bukton. “Karon mangayo ta og tabang aron masiguro nga ang imong bukton mamaayo.”

Gitabangan ni Mama si Timeon nga makasakay sa bisikleta. Dayon misakay siya (Mama) sa iyang luyo. Gidala siya ngadto sa ilang silingan, kinsa mahimong makatabang.

Mipahiyom si Timeon samtang gitambalan ang iyang bukton sa ilang silingan. Ang gahom sa pagkapari tinuod nga gahom gikan sa Dios. Ug mapasalamaton kaayo siya! ●

Ang ngalan nga Timeon gi-pronounce nga “Si-me-on.” Ang isla diin siya nagpuyo mao ang, Kiribati, gi-pronounce nga “Ki-ri-bas.”

